

Gyöngyök

Gyöngyök. A gyöngyfűzésről annyit, hogy 1937-től, amióta dolgozni kezdtem, ez volt a második kereseti lehetőségem. A fizetésemet azt teljesen hazaadtam, de amit a gyöngyfűzéssel kerestem, azt nem kellett. Ebből tudtam anyámat kisegíteni, hogyha nem volt pénze a háztartásra, s ebből tudtam gazdálkodni. Akkor nekem ez fontos volt, mert turistáskodtam. Sok-sok gyöngyöt fűztem. A Tolnai Kiadóhivatalnál, ahol dolgoztam, nagyon sok kispénzű nő volt, és ott mindig akadt vevő, úgyhogy el tudtam adni.

A gyöngyfűzést egész kisgyerekkoromban kezdtem el. Pontosan emlékszem rá. Volt a nővéremnek egy osztálytársa, aki csinálta, és ő tanított először, harmadik elemista voltam. Később egyre jobban elsajátítottam. Gyöngyöket kapni akkoriban a Deák Ferenc utcában lehetett, ahol volt egy kisasszony, akihez mindig jártam, és az odaadott nekem a hétvégén egy mintát, amit aztán hétfőre lemásoltam és visszavittem. Nagyon sok olyan van ezek között, amit így tanultam meg.

Lánc meg karkötő meg ruhadísz. Megvan mindenből. El van téve mindenből egy-egy darab. Ezek is abban a szekrényben voltak, amit az ostrom alatt nem tudtak kinyitni, s amiben a babák is voltak. Még a háború után is fűztem a gyöngyöket, egészen 1950-ig. Nagyon élveztem. A múltkor is valakinek mutattam, egészen odavolt tőle. Mert mindenféle van. És még ma is vannak ruháim gyönggyel díszítve. A rokongyerekeknek pedig megtanítom, hogyan kell csinálni. Van egy üzlet is, ajánlották nekem, csak még nem jutottam el, de el fogok menni, mintafüzetek vannak a gyöngyfűzéshez, amiből tanulni lehet, és lehet ott gyöngyöket is venni.